

iPure^{cz}

Recyklace | **Apple TV** na max | **Spotify** vs Apple Music
Průzkum pro Apple | **Kód** prolomen

iPure.cz 287/2023, sedmý ročník | **Šéfredaktor a zakladatel:** Filip Brož
Redakce: Jan Březina, Jan Pražák, Marek Hajn, Daniel Březina, Jura Ibl, Karel Oprchal, Jan Netolička, Karel Boháček, Martin Adámek, Jakub Michlovský, Jakub Dressler, Michal Rada
iPurecz, s.r.o., IČ: 06481663 | **Kontakt:** redakce@ipure.cz

Ani se Samsungem to není tak hrozné

Editorial ■ Michal Rada

Ne, nezbláznil jsem se. Víím, že iPure je o Apple. Ale život není jen jednobarevný, a je to dobře. Posledních pár dnů jsme s manželkou řešili „akci Kulový blesk“, ona má nový nadupaný Samsung a já po ní zdědil pro svoje potřeby dva roky starý model. Velice dobře si vzpomínám, když jsem za dob Androidu 9 přecházel z jednoho zařízení na druhé, i když popravdě řečeno, jsou to vzpomínky, které nechci. Takže moje obava, a tím více i mé úžasné Dášinky, která není takový technomaniak, byla upřímně značná.

Ale ono ne. Na starém Samsungu se spustí jedna aplikace, zapne se ten nový, chvilka propojování zcela bezdrátově a pak už jen několik desítek minut přenosu všeho zcela bezpečně ve vaší vnitřní síti wi-fi. Dost mi to připomněl přechod mezi zařízeními Apple. Samozřejmě nebudu tak namyšlený, abych tvrdil, že to výrobci androidů okoukali, ale je hezké vidět, že i ostatní platformy mají taky něco, co funguje. Trochu horší pak bylo nastavování 1Passwordu mezi iPhonem a Samsungem, z nějakého důvodu totiž v iPhonu stávkovala aplikace se zobrazením přihlašovacího QR kódu, ale to není chyba ani u Apple a ani u Samsungu.

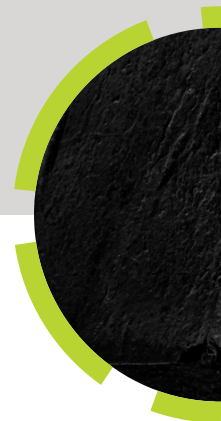
Je opravdu fajn vidět, že výhody snadného používání nejsou už jen v našich jablečných zážitcích, že to samé funguje i u konkurence, a ani androidisté s vlajkovou značkou se nemusí bát si pořídit nový telefon. Manželka mi totiž před rokem trochu záviděla můj zcela hladký přechod na iPhone 13 z původního iPhone 10. Teď si to sama zažila a je spokojená. No, ale vraťme se k jádru našeho magazínu, vy samozřejmě čekáte články především o Apple, a ty taky dostanete. Společně si budeme hrát s Apple TV a čekají nás i magazínové postřehy a spousta informací a užitečných rad. Tak hurá do toho.

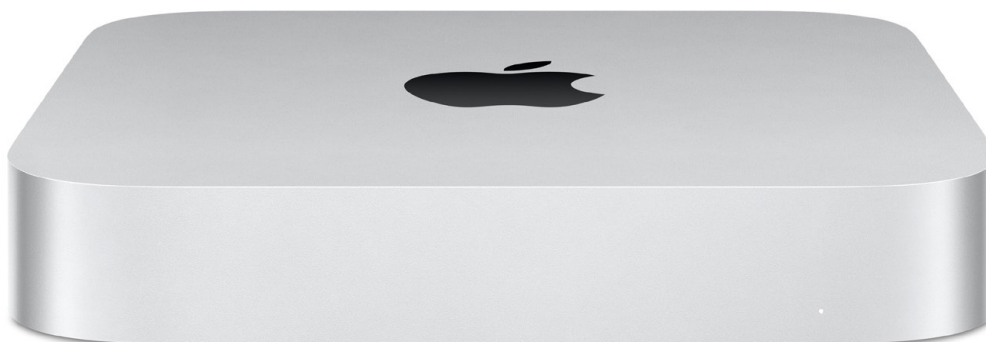

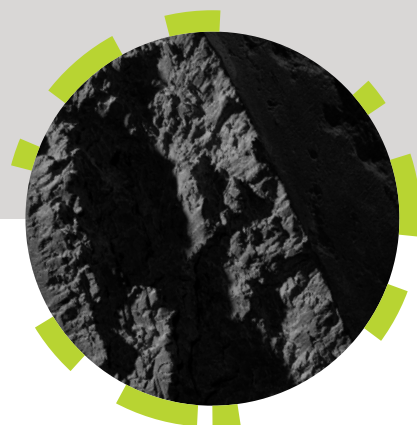
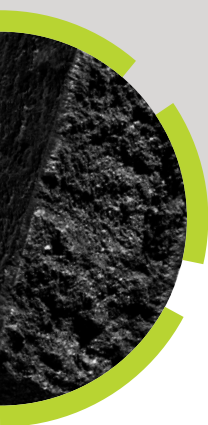
Apple a recyklace

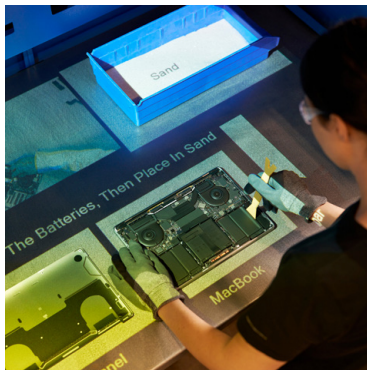
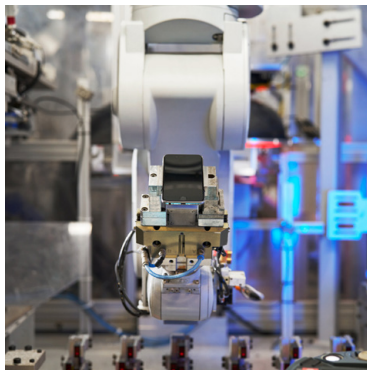
Magazín ■ Jakub Dressler

Dnes už nikoho moc nepřekvapí, že se největší společnosti světa snaží o udržitelnost a uhlíkovou neutralitu. Apple, Google i jiní giganti ze Silicon Valley se předhánají, kdo dosáhne svých předsevzetí rychleji. A Apple se k jednomu ze svých cílů výrazně přiblížil – jeho baterie budou do roku 2025 obsahovat pouze recyklovaný kobalt. Cílů má ale ještě více.

Kobalt je zásadní složkou výroby lithium-iontových akumulátorů. Je ho omezené množství a dlouhou dobu byl kobalt spíše nedostatkovým zbožím. Minulý rok se sice karta obrátila po té, co byla objevena nová naleziště a celková těžba se zvýšila o 23 procent. To nic nemění na tom, že musíme šetřit svou planetu. „Apple každý den inovuje a vytváří technologie, které obohacují životy lidí a zároveň chrání planetu, kterou společně sdílíme,“ řekl Tim Cook v tiskovém prohlášení Applu. Ten se už před několika lety zavázal k uhlíkové neutralitě do roku 2030.

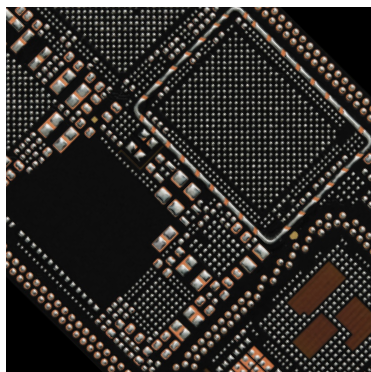
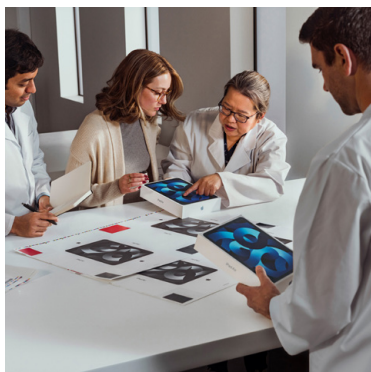
A opravdu se jim to daří. Apple svými čísly dokazuje, že to myslí opravdu vážně. Už v roce 2022 zvýšil podíl recyklovaných kovů ve svých výrobcích – téměř dvě třetiny hliníku i jiných vzácných kovů. Například wolframu využívá z 95 procent jen z těchto zdrojů. Co se týká kobaltu, o kterém jsem již mluvil, podíl recyklovaného k nově vyrobenému se zvýšil z 13 na 25 procent za jediný rok.

JAKÉ JSOU TEDY CÍLE?

Apple se snaží nahrazovat nákupy nově získaných kovů za ty recyklované. K tomu využívá jen ty zprostředkovatele, kteří jsou schopni jim zajistit certifikované recyklované kovy. Chce mít prostě nejen jistotu, že se opravdu jedná o recyklované kovy,

ale také že při jejich zpracování nebyla porušena základní lidská práva nebo nebyla využita dětská práce. Apple to očividně s přírodou myslí vážně. Jaké si tedy vytyčil cíle? Do roku 2025 chce mít nejen všechny svoje baterie vyrobené z recyklovaného kobaltu, ale také chce mít z těchto přepracovaných komponentů vyrobené všechny magnety ve svých produktech. Při výrobě desek plošných spojů chce využívat získaný cín a zlato na pozlacení. Jedná se o výrobu kompletní produktové řady Apple – od iPhone, přes iPad a Mac až po HomePody.

Dalším velkým cílem byla redukce plastů. Produkt musíte nějak dodat, chránit během přepravy, aby se mohl dostat ke svému novému majiteli v perfektním stavu. Apple uvádí, že ve svých laboratořích neustále pracuje na vývoji nových alternativ, které by měly postupně nahradit veškerý plast v obalech. Dokonce si vyvinuli svou vlastní tiskárnu, která by odpovídala jejich potřebám a která tiskne přímo na krabičky vše potřebné. Tím se eliminuje potřeba nálepek. My jsme si už nejspíš všichni zvykli, že krabičku nevybalujeme z tenké plastové folie. Místo toho odlepujeme plomby, na displeji zařízení je nalepená speciální ochrana z papíru a tak dále. Přesto se balení Applu skládalo ze 4 % z plastů. A i to se Applu povedlo zredukovat. Jeho snažení podle statistiky uchránilo svět před 1100 tunami plastu a více než 2400 tunami oxidu uhličitého.

TO NENÍ VŠE

Když si člověk přečte něco o tom, jak se velké společnosti snaží o recyklaci a uhlíkovou neutralitu, tak mu to nic konkrétního neřekne. Je to takové hůř uchopitelné zvláště, pokud moc nevíte o recyklaci, tak jako já. Proto vám uvedu několik příkladů toho, co Apple udělal proto, aby se jeho cíle podařilo splnit. Nejedná se totiž jen o zadání výběrového řízení s jasným cílem. Ne, to není tak úplně cesta Applu. Ten se snaží druhým firmám pomáhat tak, aby odváděly svůj díl práce přesně podle představ Cupertino. Můžete třeba začít u podpory Fondu pro lidská práva, který se snaží podporovat obránce nejen lidských práv, ale i přírody. Zavádí společně programy odborného vzdělávání, aby se komunity závislé na těžbě vzácných kovů dokázaly připravit na změny, které se neodvratně blíží – ať už jde o útlum těžby, nebo její ukončení. Apple se snaží tímto způsobem pomoci chudým regionům a ukázat jim, jak transformovat jejich živobytí – třeba zaměřením na recyklaci.

Co dělá dál? Apple například navrhnul a vyrobil své dva stroje – Daisy a Dave. Daisy je demontážní stroj a jde jí skvěle oddělování baterií iPhonů. Díky ní se dostalo 11 tisíc kilogramů kobaltu na sekundární trh. Druhým je Dave, který se nachází v Číně

a zaměřuje se na rozebrání Taptic Engines. A rozhodně to nebude poslední z řady specializovaných strojů.

OPRAVDU JE TO POTŘEBA?

Pokud si říkáte, jestli je opravdu potřeba využívat recyklované kovy, tak jsem si pro vás připravil pár statistik ze serveru samosebou.cz. Podle výzkumu se tříděním kovů a jejich recyklací snižuje znečištění vzduchu až o 86 %, a u vody je to až o 76 %. Recyklace 1 kilogramu hliníkového odpadu ušetří okolo 8 kilogramů bauxitu, 4 kilogramů pomocných chemických produktů a 14 kilowatthodin elektřiny. Navíc se může ušetřit až 95 procent energie oproti výrobě nového. A to nejlepší je, že se hliník může recyklovat donekonečna. To podle mě vypovídá o všem. Nejde jen o super marketingové využití, ušetří vlastně všichni – lidé i planeta.

Samozřejmě, tato stránka nemá jen samá pozitiva. Je potřeba velmi mnoho úsilí a vysvětlování, proč je potřeba dělat právě tyto kroky. A Apple, si myslím, na to jde opravdu dobře. A překvapilo mě, jak se snaží podporovat komunity, které jsou závislé na těžbě a metalurgii. Jednou se rozhodně dočkáme iPhonu, který bude uhlíkově neutrální a bude celý vyrobený z recyklovaných materiálů. Už aby ta doba přišla!

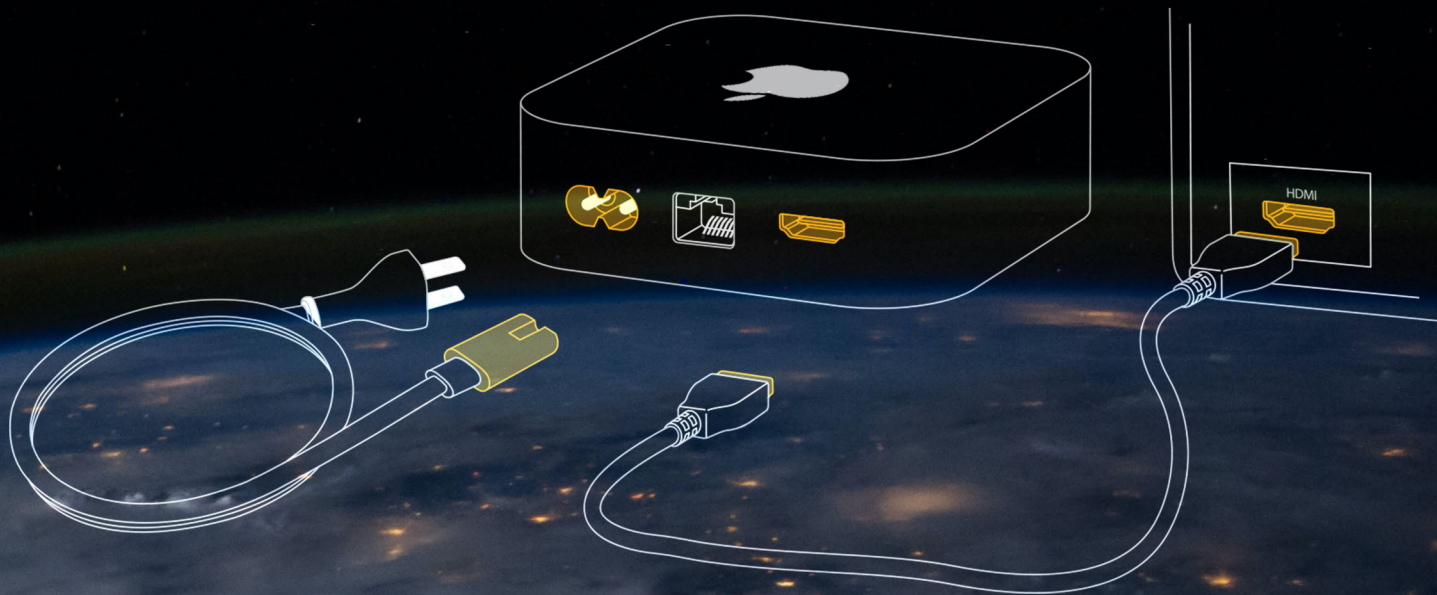

Přilet k Bay Bridge a centru
San Franciska

Vymáčknete z **Apple TV** maximum

Návod ■ Filip Brož

Zjistil jsem, že svoji Apple TV využívám sotva na pár procent. Většinou skončím u sledování filmů a seriálů, mám tedy nainstalované aplikace typu Netflix, Voyo, HBO Max, Disney+ či Showtime. Samozřejmě sleduji filmy i skrze Apple TV+ a sem tam sdílím na televizi nějaké fotky. Tím to většinou končí. Vaše Apple TV toho však umí mnohem více.

Důležité je zmínit, že potřebujete i „kvalitní“ televizi. Na staré toho moc neuděláte, ale pokud máte novou, která podporuje třeba i HDR nebo Dolby Vision, to je teprve paráda. Samozřejmě také potřebujete poslední generaci Apple TV, která 4K podporuje. Na výběr máte různé velikosti a vždy radím lidem připlatit si za větší úložiště. Nikdy nevíte, kolik prostoru budete potřebovat, zvláště pokud chcete na Apple TV hrát hry.

JAK NA 4K A HDR

Apple TV 4K naplno využívá možností 4K HDR, takže si na ní můžete pouštět filmy a pořady v nejvyšší dostupné kvalitě. Apple TV 4K podporuje následující formáty zobrazení 4K:

- **4K DOLBY VISION** – používá se pro 4K televize, které podporují Dolby Vision HDR a dynamicky zobrazují video na základě jednotlivých scén a v ještě přesnějším rozsahu barev, kontrastu a jasů než standardní HDR.
- **4K HDR10+** – používá se pro 4K televize, které podporují HDR10+ a dynamicky zobrazují video na základě jednotlivých scén a v ještě přesnějším rozsahu barev, kontrastu a jasů než standardní HDR.
- **4K VE VYSOKÉM DYNAMICKÉM ROZSAHU (HDR)** – používá se pro 4K televize, které podporují HDR

a zobrazují video v širším a přesnějším rozsahu barev, kontrastu a jasů než SDR.

- **4K VE STANDARDNÍM DYNAMICKÉM ROZSAHU (SDR)** – používá se pro 4K televize, které nepodporují HDR, HDR10+ ani Dolby Vision a zobrazují standardní rozsah barev, kontrast a jas.

Apple TV 4K je navržena tak, aby zobrazovala obsah v nejvyšší kvalitě, kterou vaše 4K televize podporuje. V některých situacích ale můžete narazit na problémy nebo budete muset nastavení upravit ručně. K těmto problémům patří:

- Obraz má špatný barevný nádech, barvy jsou příliš jasné, video je přerušované nebo vůbec není vidět.
- Na obrazovce se přerušovaně zobrazuje šum, sníh nebo jiskřičky.
- HDR nebo Dolby Vision nefunguje, přestože je televize podporuje.
- Problémy se zvukem, třeba vypadávání, šum nebo nepřesná synchronizace zvuku s obrazem.

K tomu, aby mohla Apple TV 4K automaticky nastavit formát zobrazení na HDR10, HDR10+ nebo Dolby Vision, musí televize umět zobrazovat HDR10, HDR10+ nebo Dolby Vision při 60 Hz (v Evropě 50 Hz). Apple TV 4K dokáže tyto formáty zobrazovat i při 30 Hz (v Evropě 25 Hz), ale musíte v **NASTAVENÍ – VIDEO A AUDIO – PODLE OBSAHU** zapnout možnost Podle dynamického rozsahu.

Přejetím nahoru vyberete
Obraz v obrazu

Výběrem
přepnete obraz

Výběrem zavřete
menší obraz

U některých televizí může být nutné použít jiný vstup HDMI pro 4K nebo HDR video než pro ostatní videa. Některé televize například podporují HDR jenom na HDMI vstupu 2 nebo 3. V uživatelské příručce k televizi si zjistíte, které vstupy podporují 4K a HDR.

Kromě toho, že musíte použít správný vstup HDMI, možná ještě budete muset v nastaveních videa nebo HDMI na televizi zapnout HDR10, HDR10+ nebo Dolby Vision. Některé televize tato nastavení nemusí označovat přímo jako HDR10, HDR10+ nebo Dolby Vision, ale mohou jim říkat třeba „Ultra“ kvalita, „hluboký“ rozsah barev nebo „vylepšené“ video či obraz.

NEPODCEŇUJTE KABEL HDMI

Pokud se vyskytnou problémy s kabelem HDMI, na TV se zobrazí zpráva, že kabel HDMI může mít problémy s udržením stabilního připojení. Pokud je Apple TV 4K připojena k televizi kompatibilní s 4K, můžete provést dvouminutový test a zkontrolovat připojení kabelu HDMI. Jděte do **NASTAVENÍ – VIDEO A AUDIO** a vyberte **ZKONTROLOVAT PŘIPOJENÍ HDMI**.

Jednou se mi dokonce stalo, že mi nešlo novou Apple TV nastavit a aktivovat, právě díky vadnému kabelu HDMI, který špatně přenášel signál. Pokud budete mít jakékoliv problémy, začněte u kabelů.

JAK NA DOLBY ATMOS

Apple TV 4K a Apple TV HD automaticky přehrávají zvuk v nejvyšší kvalitě, která je u daného obsahu dostupná a kterou domácí kino podporuje.

Pokud Apple TV automaticky vybere zvukový formát, který vaše domácí kino nepodporuje, můžete ho ručně změnit. Přejděte do **NASTAVENÍ – VIDEO A AUDIO – FORMÁT AUDIO** a zapněte volbu **ZMĚNIT FORMÁT**. Tady můžete vybrat několik možností:

- **DOLBY DIGITAL 5.1** – přehrává zvuk na více reproduktorech a subwooferu, například v uspořádání 5.1.
- **STEREO** – přehrává zvuk přes levý a pravý kanál. Tuto kvalitu zvuku podporují všechny televize, filmy a pořady.

Nezapomeňte na to, že k Apple TV můžete připojit i HomePod, a to nejen jeden. S dvěma ihned získáte super prostorový zvuk, který vždy bude lepší než výstup z televize. Stejně tak funguje i soundbar či jiné reproduktory.

CHCETE LETECKÉ ZÁBĚRY?

Po uplynutí určitého počtu minut nečinnosti se na Apple TV zobrazí spořič obrazovky. Tento spořič obrazovky můžete spustit kdykoli. Přejděte na ploše Apple TV do levého horního rohu a stiskněte na Apple TV Remote tlačítko **MENU**.

Pokud chcete změnit počet minut do spuštění spořiče obrazovky, přejděte do **NASTAVENÍ – OBECNÉ – SPOŘIČ OBRAZOVKY** a vyberte **SPUSTIT PO**.

Přemýšleli jste někdy, na jaké místo se ve spořiči obrazovky **LETECKÉ ZÁBĚRY** díváte? Když je zobrazeno místo, které vás zajímá, klepněte na Apple TV Remote na dotykový povrch.

Nemůžete si vybrat konkrétní snímek, který chcete na Apple TV zobrazovat, ale můžete si vybrat téma. Stačí přejít do **NASTAVENÍ – OBECNÉ – SPOŘIČ OBRAZOVKY – MOTIVY**. Přejeďte prstem a vyberte motivy, které chcete zobrazit nebo skrýt, když se spořič s leteckými záběry aktivuje.

Mezi místy můžete přecházet tak, že při aktivním spořiči obrazovky přejedete prstem doprava nebo doleva po dotykové ploše dálkového ovládání Apple TV Remote.

ZAPNUTÍ OBRAZU V OBRAZE

Víte o tom, že i na Apple TV se můžete současně dívat na dvě videa? Filmy nebo televizní pořady na Apple TV můžete přehrávat v malém prohlížeči v popředí, zatímco na pozadí procházíte nabídkami nebo necháte přehrávat další obsah.

Funkce **OBRAZ V OBRAZE** nemusí být k dispozici ve všech aplikacích. Zda je tato funkce podporována, zjistíte u vývojáře aplikace (stačí si přečíst popis).

1. V aplikaci Apple TV nebo jiné zvolené aplikaci si vyberte film nebo pořad a pusťte ho.
2. Při přehrávání zobrazíte časovou osu tak, že podržíte prst na clickpadu (2. generace ovladače Apple TV Remote) nebo na dotykovém povrchu Apple TV Touch (1. generace ovladače Apple TV Remote).
3. Stisknutím clickpadu nahoře nebo přejetím směrem nahoru, případně přejetím dotykového povrchu Touch zvýrazněte tlačítko **OBRAZ V OBRAZE**, které se zobrazí na obrazovce, a potom stiskněte střed clickpadu nebo dotykového povrchu Touch.
4. Aktuálně přehrávaný film nebo TV pořad se přesune do malého prohlížeče v rohu obrazovky.
5. V hlavní části obrazovky můžete současně procházet nabídky a vybrat jiný TV pořad nebo film pro souběžné přehrávání. Nové video se začne přehrávat na celé obrazovce na pozadí za malým prohlížečem.

HERNÍ OVLADAČE

Poslední tip potěší především hráče. V kombinaci s Apple Arcade či hrami z App Store můžete na své Apple TV hrát hry a k tomu pomoci Bluetooth připojit ovladače z PlayStation, Xbox nebo Switch, které Bluetooth podporují. Jako ovladač může sloužit i váš iPhone.

Spotify vs. Apple Music aneb souboj gigantů

Recenze ■ Martin Adámek

Hudba je něčím, co nás nepochybně provází každým dnem. Cestou do práce a z práce si do uší šoupneme AirPods, v kanceláři si jako nějakou tu kulisu pustíme HomePod mini, doma nás pak při vstupu do dveří díky chytré domácnosti přivítá náš oblíbený playlist servírovaný HomePodem 1. či 2. generace a před spaním si pustíme nějaký ten ambient do AirPods Max. A není to pouze o hudbě.

Velmi oblíbeným artiklem jsou samozřejmě také podcasty či filmy. Streamovacích platform neboli zdrojů zmiňovaného obsahu je celá řada, já se však zastavím u dvou odvěkových rivalů, kterými jsou Spotify a Apple Music. A proč právě u těchto dvou? Protože právě tyto dva bezedné zdroje hudby používám již nějaký ten rok a chvíli se přikláním na stranu jednu, pak zase na stranu druhou, a tak nějak se ne a ne rozhodnout, komu dát tu pomyslnou zelenou. Nicméně se zdá, že je rozhodnuto. Asi rok jsem „fičel“ výhradně na Spotify a přibližně před čtvrt rokem si opět aktivoval Apple Music. No a kdo to u mě vyhrál na celé čáře, tak to se dozvíte na konci tohoto článku. Bude se tak jednat o čistě subjektivní uživatelské srovnání a už teď je mi jasné, že ne všichni s mými názory budete souhlasit. Ale o tom je přece právě ta subjektivita.

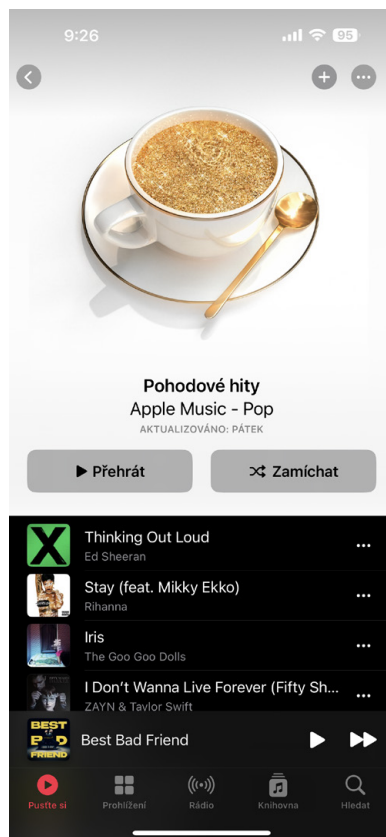
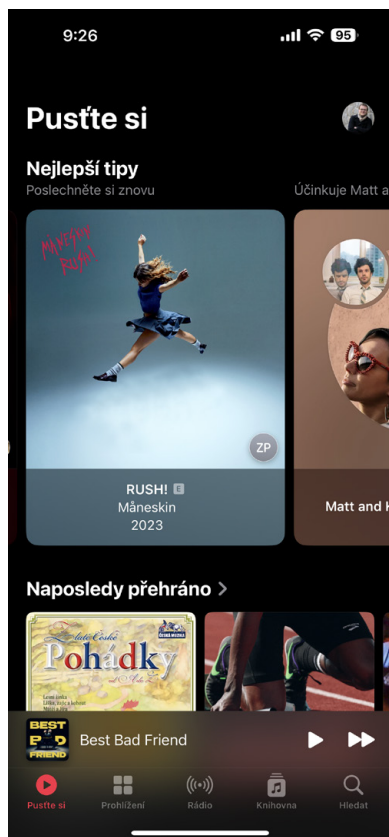
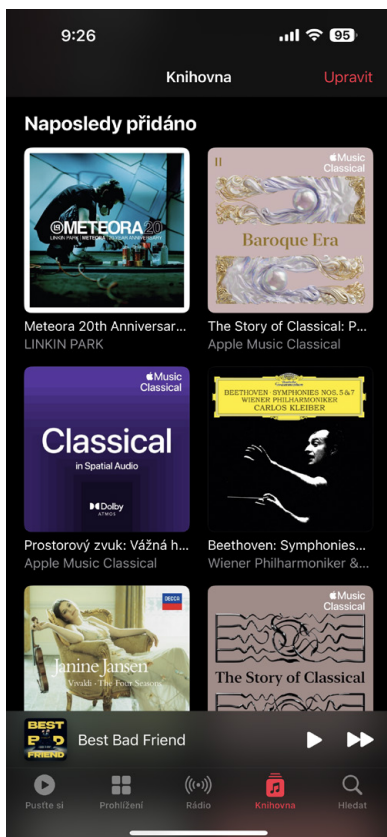
TROCHA HISTORIE

Nejprve si řekněme něco o těchto dvou streamovacích službách samotných. Zatímco Apple Music má své kořeny v kalifornském Cupertino, tak společnost Spotify sídlí ve švédském Stockholmu. Společnost byla založena v dubnu 2006 a služba samotná pak zahájila své fungování 7. října 2008. Oproti Apple Music tak má značný náskok, jelikož

společnost Apple svou streamovací službu zahájila až v červnu 2015. Co se týče skladeb, tak obě služby jich nabízí miliony. Pro lepší představu Apple na svých stránkách uvádí, že v Apple Music máte v nabídce přes 100 milionů skladeb a 30 000 playlistů. A Spotify na tom bude obdobně. No, buď jak buď, zatím se mi nestalo, že bych na jedné platformě našel něco, co by postrádala platforma druhá a naopak. Vždy jsem našel vše, a pokud se snad stalo, že Apple Music nějakou tu skladbu přece jen postrádal, pak jsem mohl zůstat v klidu, jelikož Spotify na tom nebylo o nic lépe. Zde si tedy obě platformy mohou podat ruce.

NIC NENÍ ZADARMO

Nyní se podíváme, jak jsou na tom naše streamovací služby s měsíčními poplatky. Jak Spotify, tak Apple Music nabízí různé cenové balíčky, já však zůstanu u tarifů individuálních. V případě Apple Music zaplatíte měsíčně částku 165 Kč, přičemž 1 měsíc máte na zkoušku zdarma. U Spotify vás tato služba bude stát měsíčně 5,99 EUR (cca 145 Kč), přičemž bezplatné zkušební období je zde v délce 3 měsíců. Spotify však oproti Applu nabízí jeden menší benefit. Nepatříte-li k náročným audiofilům, pak Spotify můžete používat i bezplatně. Oproti placené verzi je zde však řada omezení. Jednak budete muset mezi

skladbami často poslouchat reklamy na to, že není nad placenou variantu, jednak budete mít nižší kvalitu poslechu (160 kbit/s), a taky budete mít dost omezené možnosti v tvorbě playlistů a přehrávání skladeb. Ať je to, jak je to, zde se misky vah nepatrně převažují na stranu Spotify.

„HEY, SIRI“ ANEB JDEME PŘEHRÁVAT

Jste-li vyznavači chytrých domácností, pak právě tu svou máte bezesporu prospěšovanou řadou nejrůznějších chytrých gadgetů, doplňků a jedním z nich bude pravděpodobně HomePod. A právě HomePod má svou zásadní roli i v případě Apple Music. Díky ekosystému vše applovské do sebe zapadá, vše je zcela synchronní a práce s produkty Apple je pak jedna radost. A to platí samozřejmě i pro Apple Music. V blízkosti HomePodu stačí zvolat čarovné „Hey, Siri“ a následně v anglickém jazyce vyslovit své hudební přání. Hlas Siri nám to odsouhlasí a během okamžiku už posloucháme svou oblíbenou skladbu, playlist či album. A jak je tomu v případě Spotify? Jelikož Apple má své operační systémy uzavřené, u Spotify na to musíme jít menší oklikou. Jednou variantou je cesta přes Ovládací centrum. Zde poklepeme na položku AirPlay a z následné nabídky si vybereme HomePod. No a pak si už ve Spotify vybereme požadované audio, a HomePod

se postará o vše ostatní. Druhou variantou je pak i zde použití Siri. Na iPadu či iPhoneu podržíme pro aktivaci příslušné tlačítko a řekneme: „Play my playlist from Spotify on HomePod.“ Výraz „My playlist“ samozřejmě nahradíme názvem konkrétního playlistu, alba či interpreta. A světe div se, ono to funguje. V případě Apple Music tak svá přání sdělujeme přímo našim HomePodům, u Spotify svými přáníčky zásobujeme naše iPhone či iPady s dodatečnou prosbičkou o přesměrování do HomePodu. Nemáte-li HomePod a namísto něj používáte nějaký reproduktor s připojením Bluetooth, pak je to zcela prosté. Stačí daný reproduktor zapnout, do iPadu skrze Siri následně vyslovit své přání a je hotovo. Přesně takhle to na cestách praktikuji se svým malým, avšak o to výkonnějším přenosným reproduktorem Beoplay P2. Budu-li zde subjektivně objektivní, pak v tomto případě se misky vah lehce naklání na stranu Apple Music. Holt uživatelský komfort je uživatelský komfort.

UŽIVATELSKÉ PROSTŘEDÍ

A nyní se dostáváme k jednomu z klíčových bodů, kterým je uživatelské prostředí. Jak známo, nejen vrabec na střeše si tweetuje, že při vývoji streamovací aplikace se Apple nechal částečně inspirovat právě uživatelským prostředím Spotify. A nějaká

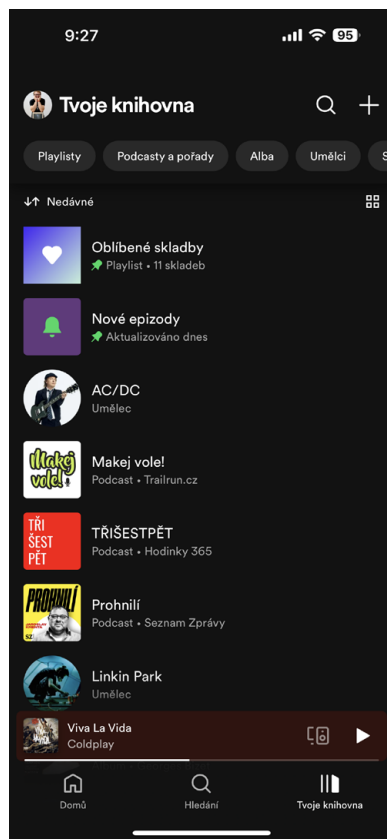
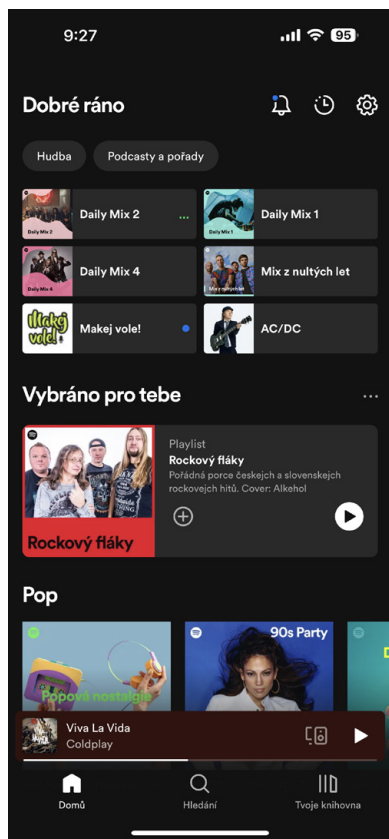
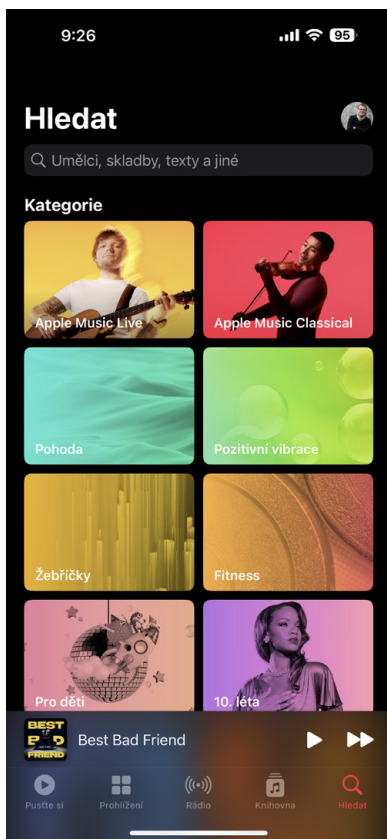

podobnost by se i zde našla, takže možná na tom něco bude. To ale nechme vrabcům, my se pojďme podívat na praktickou stránku věci. A zde opět musím připomenout, že v posuzování jednotlivých uživatelských prostředí hraje zásadní roli můj zrakový handicap. Veškeré produkty Apple ovládám prostřednictvím VoiceOveru, takže mám občas trochu jiný pohled na přístupnost. Ale k věci... Víím, že v první řadě záleží na našich uživatelských nárocích. A jelikož uživatelské nároky každého uživatele jsou trochu jiné, je trochu jiný i celkový pohled na jednotlivé aplikace a práci s nimi. Těžko říct, zda jsem uživatelsky nenáročný, v mém případě však z hlediska právě té uživatelské přístupnosti vítězí Spotify. Po spuštění vás tato aplikace vždy přivítá domovskou obrazovkou, kde máte přehled všech novinek v podobě odebíraných podcastů, novinových alb či singlů vašich oblíbených interpretů a nabídku playlistů tzv. na míru. Samozřejmě, že totéž najdete i v případě Apple Music, zde však onu nabídku máte rozdělenou do záložek **PUSŤTE SI A PROHLÍŽENÍ**.

Uživatelské prostředí Spotify mi tak přijde o něco málo sofistikovanější. Další kategorií jsou playlisty. I zde se jednoznačně kloním na stranu Spotify. Líbí se mi, že na konci každého playlistu je seznam doporučených skladeb, které svým žánrem navazují

V první řadě záleží na uživatelských nárocích a jelikož nároky každého uživatele jsou trochu jiné, je trochu jiný i celkový pohled na jednotlivé aplikace a práci s nimi.

na playlist původní. Vy tak rovnou vidíte, co vám Spotify nabízí dále a svůj playlist tak můžete obohatit dalšími hudebními kousky. Totéž samozřejmě platí i v případě Apple Music, zde vám však Apple žádný viditelný seznam navazujících skladeb nenabízí. Anebo jsem jej alespoň dosud neobjevil... Vy si tak musíte počkat, jakými skladbami bude Apple Music navazovat na váš playlist původní, a skladbu si přidat v okamžiku jejího přehrávání. A k automaticky generovaným navazujícím skladbám ještě jedna poznámka. Víím, že streamovací služba potřebuje nějaký čas k tomu, aby si udělala představu, jakou že hudbu to posloucháte a podle toho vám pak navazující skladby automaticky generovala. A ačkoliv jsem za těch takřka 7 let v applovské komunitě strávil s Apple Music opravdu spoustu

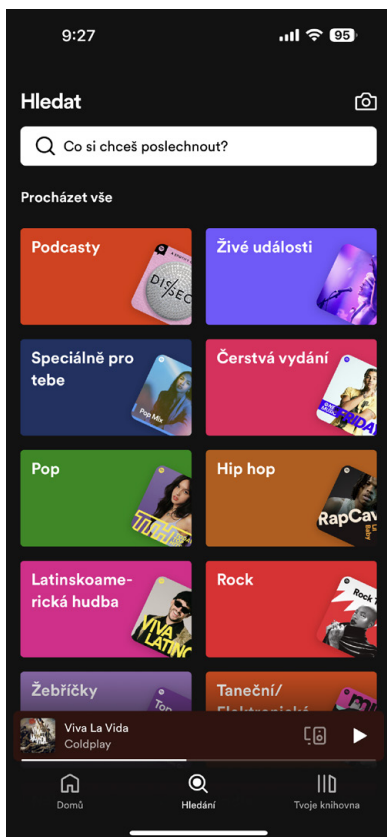
času a na seznámení s mým hudebním vkusem mu tak dal dostatek prostoru, tak nejednou mi do těch navazujících skladeb šoupln takové fláky, které měly k mému vkusu asi tak daleko, jako Android k iPadOS. A ještě jeden poznatek k playlistům. Rád si sestavuji playlisty vlastní. Playlisty různých žánrů, různých interpretů atd. No a pustím-li si nějaký takový vlastní namixovaný playlist na Apple Music, tak každou chvíli musím svůj HomePod prostřednictvím Siri žádat o zeslabení či zesílení hlasitosti, jelikož rozdíly v hlasitosti mezi jednotlivými skladbami jsou častokrát docela markantní. A podotýkám, že funkci Vyrovnat hlasitost mám aktivní. Rozdíly v hlasitosti různých skladeb jsou sice občas i v mých playlistech na Spotify, rozdíly však nejsou natolik výrazné a v případě Spotify tak musím hlasitost regulovat pouze ojedinele. V kategorii přístupnosti a ovladatelnosti tak u mě zcela jednoznačně vítězí Spotify.

JDEME POSLOUCHAT

Zatímco pro mě je stěžejním kritériem spíše uživatelské prostředí a ovladatelnost aplikace, pro řadu z vás může být tím stěžejním kritériem kvalita přehrávané hudby. A není žádným tajemstvím, že devizou Apple Music je audio v bezztrátové kvalitě. Spotify naproti tomu nabízí audio ve formátu Ogg v přenosové

kvalitě 320 kbit/s. Audiofilové mě možná označí za audio analfabeta, já však v totožných skladbách rozdíl víceméně nezaregistroval. Pro posouzení jsem si vybral skladbu Turtle Island od mého oblíbence Mikea Oldfielda. Tuto skladbu jsem si přehrával jak ze Spotify, tak z Apple Music a výsledek byl takový, že žádný rozdíl ve kvalitě jsem zde víceméně nepozoroval. A to jak v případě poslechu na HomePodu, tak v Over-Ear sluchátkách Sony WH-1000XM3 a následně v AirPods Pro 2. generace. Já jsem tak došel k závěru, že mezi audiem v bezztrátové kvalitě a kvalitě Ogg 320 kbit/s není takřka žádný rozdíl. Narazíte-li však v Apple Music na album, které je kromě bezztrátové kvality okořeněno ještě prostorovou technologií Dolby Atmos, tak to už je panečku jiná liga. Ovšem pozor, tuto technologii musí

Mezi audiem v bezztrátové kvalitě a kvalitě Ogg 320 kbit/s není takřka žádný rozdíl. A to jak na HomePodu, tak v Over-Ear sluchátkách Sony WH-1000XM3.

podporovat také sluchátka. V „soňákách“ mi skladby s Dolby Atmos zněly stále pouze jako bezztrátové. Sotva jsem však mušle od Sony vyměnil za špunty od Applu, pochopil jsem, co je to prostorový zvuk. Nutno však podotknout, že v Dolby Atmos nejsou v Apple Music ani zdaleka všechny skladby. V mých vlastních playlistech se nachází pouze sporadicky. Kde si Dolby Atmos opravdu užijete, jsou filmy z další placené služby – Apple TV+. Stačí nasadit sluchátka, která Dolby Atmos podporují, a rázem se ocitnete ve středu samotného dění. Ale zpět k hudbě. Co se týče kvality reprodukováné hudby, tak zde se nám ty misky vah mírně překlápějí na stranu Applu. Tím závažičkem navíc je zde Dolby Atmos.

VÍTĚZEM SE STÁVÁ...

Řekl bych, že pokud jste mé srovnání streamovacích platform Spotify a Apple Music dočetli až sem, pak už asi tušíte, kdo z této dvojice tu pomyslnou zelenou dostal. Ano, správně, vítězem se stává Spotify. Víím, že v případě Apple Music jsem nezmínil všechny vychytávky, které tahle služba nabízí. Jedná se například o funkci Sing, což je možnost zobrazení textů v reálném čase a vy si tak doma můžete střihnout duet s Robbiem Williamsem, Miley Cyrus, Shakirou nebo Kelly Family. Fantazii se meze nekladou. Apple Music nabízí také poslech živých rádií.

Obě tyto vychytávky jsou však pro mě nepodstatné. To mnohem více se mi trefil do noty Spotify s integrovanými podcasty. Nemusím si tak stahovat žádnou další aplikaci, jelikož své oblíbené podcasty mohu poslouchat přímo ve Spotify. A to se vyplatí. Tedy alespoň v mém případě. Takže suma sumárum, Spotify je pro mě uživatelsky přívětivější, cenově to vyjde řeckně nastejno, s nabídkou playlistů „na míru“ či navazujícího náhodně generovaného proudu skladeb má znatelně přesnější vkus, s vyrovnáním hlasitosti je na tom Spotify u mě taky lépe, v kvalitě přehrávané hudby žádný závratný rozdíl nepozoruji a esem v rukávu je integrace podcastů. Vráťím-li se ještě k té kvalitě přehrávané hudby, tak zde musím zmínit, že hudbu v naprosté většině času poslouchám na HomePodu jako kulisu. Budu-li hudbu v Dolby Atmos poslouchat ve svých AirPodech, pak je rozdíl samozřejmě znatelný. Spotify tak pro mě zatím zůstává prioritou a díky benefitu v podobě podcastů jsem mu dal nálepku All In One. Přiznám se však, že poslední dobou si čím dál více brousím zuby, či v tomto případě spíše uši, na další streamovací službu, kterou je Tidal. Říká se, že kdo nezkusil Tidal, neví, co je kvalitní poslech. No uvidíme, třeba mi to ani tak dlouho trvat nebude, Tidal vyzkouším a své „dvojkové“ AirPody Pro si už z uší nevyndám.

Průzkum pro Apple: Víme, co chceme?

Magazín ■ Michal Rada

Říká se, že Applisti jsou iOvce a kdo se jednou stane „jablíčkářem“, ten už neuteče. Také se říká, že správný jablíčkář musí mít každý rok alespoň jeden nový iPhone a iPad. Je to pravda? A ví sám Apple, co vlastně my chceme? Umí se na to připravit? A jde vůbec skloubit požadavky zákazníků a výrobce?

Výzkumná a analytická společnost CIRP pravidelně organizuje průzkumy využívání jednotlivých platform a co se týče Apple, konkrétně pak iPhonů, máme čerstvé výsledky. Tento průzkum přináší zajímavé poznatky o tom, jak často uživatelé kupují nové iPhony v závislosti na svém věku a potřebách. Podle výsledků průzkumu se zdá, že mladší uživatelé nejsou na svých iPhonech tak závislí, jak by se mohlo zdát. Zjištění ukazují, že lidé ve věku 45–64 let jsou ti, kteří nejčastěji vyměňují nebo opravují své iPhony.

Když však jde o nákup nového iPhonu, jsou nejaktivnější uživatelé ve věku 18–24 a 35–44 let. Uživatelé ve věku 25–34 let měli svůj iPhone jeden rok, ale méně než dva roky, což znamená, že po dvou letech je pro ně obvykle čas na upgrade. Lidsky řečeno, první nadšenci se snaží využívat funkce co nejvíce a nejdéle, s věkem pak roste chuť obměňovat svá zařízení častěji. Přitom se očekávalo, že to bude právě naopak. Do průzkumu byly statistickým metodami zaneseny i ekonomické poměry uživatelů, jinak by byl velice zkreslený. I tak ale výsledky překvapily, a to zejména fakt, že starší lidé jako vlastníci iPhone si raději pořídí nový přístroj než jeho životnost prodlužovat dílčí opravou, kupříkladu výměnou baterie.

Z výzkumu rovněž vyplývá, že při rozhodování o nákupu nového iPhonu hrají roli různé faktory a různí uživatelé mohou mít odlišné priority. Například mladší uživatelé mohou být více ovlivněni novými funkcemi a vylepšeními, zatímco starší uživatelé mají spíše požadavky na stabilitu a spolehlivost.

Nicméně u Apple, narozdíl od některých jiných značek, nejde inovace nutně ruku v ruce s novým hardwarem, spousta vylepšení nabízí i software a svoji roli jistě hraje i extrémně dlouhá podpora již neprodávaných zařízení. Pro nové funkce si tak nemusí uživatelé kupovat každý rok nový iPhone, snad kromě stále lepších fotoaparátů k tomu totiž není hardwarový důvod. To vysvětluje tak trochu protichůdné závěry výzkumu u mladší generace, která sice pase po jakékoliv inovaci, ale zároveň si uvědomuje, že nemusí mít každý rok nový mobil s jablkem.

Mohlo by se zdát, že takové průzkumy jsou jen skvělým způsobem jak vyhodit korporátní prachy za nic, ale opak je pravdou. Apple do průzkumů všeho druhu rád a dlouho investuje a zjevně se mu to vyplácí. Zatímco konkurence většinou tápe a tak trochu věští z křišťálové koule, Apple má většinou jasno a jde na jistotu. Chování zákazníků není důležité jen pro marketing, ale zejména pro dlouhodobou strategii.

Byl to třeba právě Apple, který již při rozvoji covidové pandemie predikoval její maximálně tříleté trvání a kromě nových funkcí ve FaceTime se nenechal strhnout vlnou boomu po kolaborativních aplikacích, jako jsou Microsoft Teams nebo Meet od Google. A měl pravdu. Teams pomalu ustupují tradiční sociální interakci a na Meet si kromě organizátorů větších vzdálených setkání už dnes nikdo nevzpomene. Ale FaceTime si jede dál a Apple postupně poučen z nezdarů a nedodělků konkurence pomalu přidává kolaborativní funkce tam, kde to dává smysl a nezabývá se jimi tam, kde to smysl nedává.

Výše zmíněný průzkum dává Applu zase zapravdu v tom, že sice chrlí jeden model iPhone za druhým, ale sám si moc dobře uvědomuje, že trh je již poněkud přesycen a nákupy pomalu ale jistě klesají. Sem tam se pokusí o nějaký ten nesystematický výstřelek, jako je iPhone mini a čeká, co to udělá, no v tomto případě to samozřejmě neudělalo nic, ale víte jak...

Z průzkumu pro Apple vypadly i další údaje jako například, co by která věková skupina uvítala. Mladí by chtěli snížení ceny a pokračující inovace, což dává pěkný impuls vývojářům operačního systému iOS, starší generace by uvítala spolehlivost a delší morální výdrž zařízení. To poslední mě docela zarazilo, protože zcela upřímně řečeno,

Průzkum dává Applu zapravdu v tom, že sice chrlí jeden model iPhone za druhým, ale uvědomuje, si že trh je již poněkud přesycen a nákupy pomalu ale jistě klesají.

kromě tlačítkových 30 let starých Nokií nemá iPhone v segmentu mobilních telefonů, co se týče morální udržitelnosti a použitelnosti, naprosto žádnou konkurenci. Mladší generace by navíc uvítala i nové služby od Apple, to jistě stratégům z jablka také dává velký smysl, služby jsou stále větší částí applovského měšce s penězi a bez služeb by Apple už neexistoval. Starší generace by oproti tomu uvítala možná méně funkcí ale zpřehlednění ovládání, no už dávno pryč je ten čas, kdy byl iPhone synonymem „blbuvzdorného“ mobilu bez nutnosti se cokoliv učit. A i na to má Apple odpověď, pokud jsou pravdivé úniky o zjednodušeném režimu ovládání, který se prý chystá již v iOS 17. Takže Apple se podobnými průzkumy také opravdu řídí, a to je pro nás – jeho zákazníky a uživatele – velice dobře.

Kód prolomen

Návod ■ Karel Oprchal

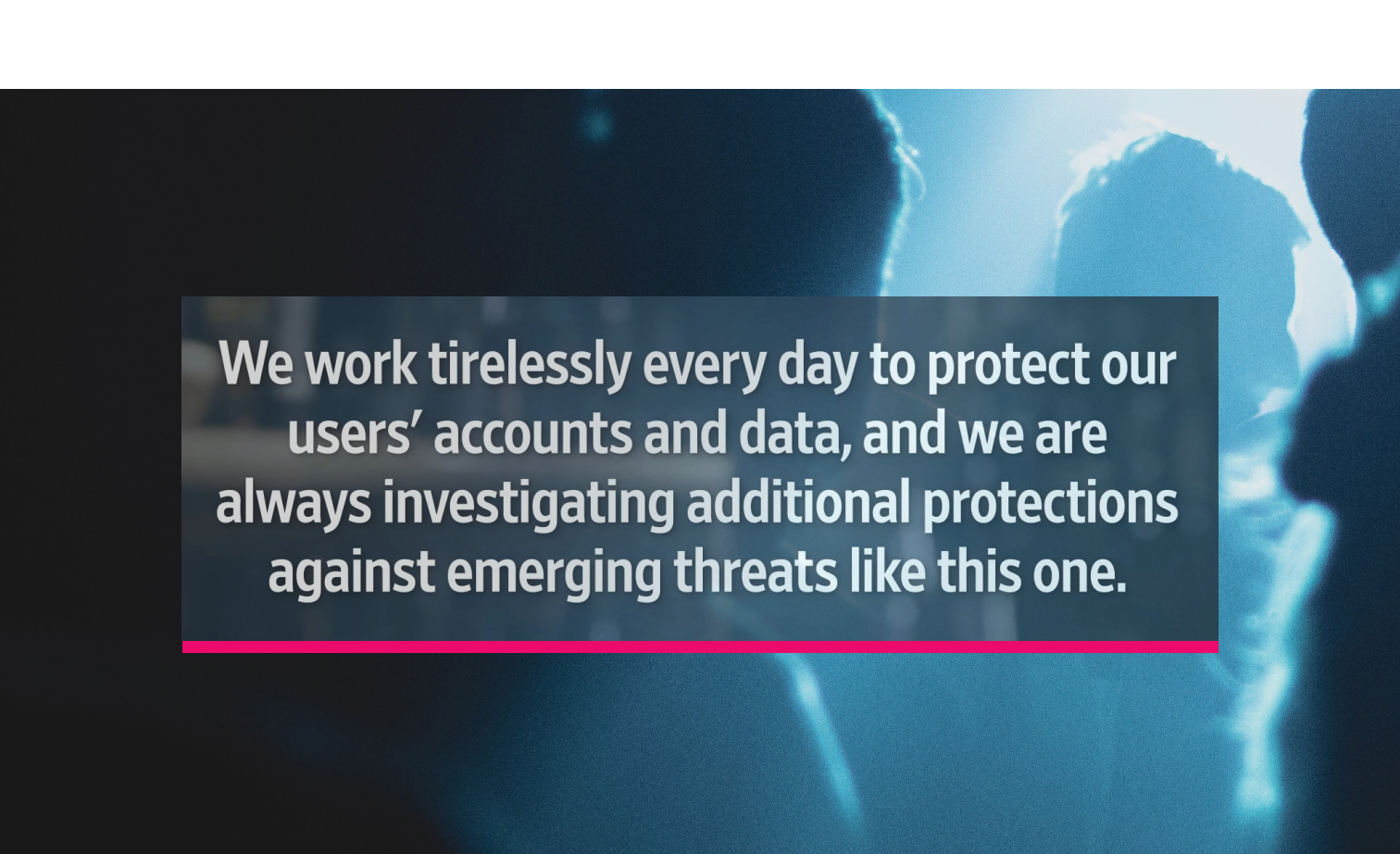
Jak udržet sebe a svá data v bezpečí? Nad touto otázkou by se každý z nás měl čas od času zamyslet. Zeptat se sám sebe, zda v tomto ohledu nemůžeme něco dělat ještě o trochu lépe. Jakmile se totiž připojíme k internetu a vyjdeme ven mezi lidi, naše informace jsou potenciálně v ohrožení; a řetězec zabezpečení má jen jediný stěžejní článek: kód zámku.

Možná se vám to zdá stejně absurdní jako mně, vždyť kód zámku vašeho iPhone znáte jen vy a možná pár jedinců z vašeho nejbližšího okolí jako partner nebo manželka; jiné z podstaty věci nemá co zajímat, jaké je vaše přístupové heslo, a vsadil bych se, že vy jejich také neznáte. Výjimkou snad mohou být jen malé děti, kterým jejich první iPhone samozřejmě včetně kódu nastaví jejich rodiče a měli by ho dle mého názoru vědět už jen pro

jistotu, že by si dítě telefon nešťastně zamklo apod. Rozhodně by si kód nemělo ze zvědavosti měnit jako moje sestra, která pak půl dne trnula hrůzou, že si na svůj nový kód nevzpomene, jakmile jí iPhone opět povolí jeden pokus k odemčení... Tento příběh ale dopadl dobře, a tak ho přeskočíme, především když se chyba odehrála takříkajíc mezi klávesnicí a židlí. Ale moment, ono se i naše dnešní téma bude odvíjet od lidské omylnosti! Totiž, i když váš kód možná nikdo jiný nezná, neznamená to, že si vás nikdo nemůže vyhlednout, natočit si vás při nevinném zadávání kódu, následně vám iPhone v nestřežené chvíli ukrást, kód rychle změnit společně s dalšími kritickými údaji o vašem Apple ID a tím vás zbavit všeho, co jste ve svém iPhone a potažmo celém iCloudu kdy měli. Takový je momentálně **problém ve svobodném světě**, ve Spojených státech amerických.

VŠECHNO ZAČÍNÁ A KONČÍ U NÁS

Nedávno jsem si vzpomněl na video newyorského Wall Street Journal pojednávající o zoufalé situaci mnohých uživatelů iPhone napříč Spojenými státy, kteří se stali obětí krádeže telefonu, aby se vzápětí dozvěděli, že nic horšího se jim v životě pravděpodobně ještě nestalo. V řádu minut přišli kromě telefonu nejen o přístup k Apple ID, ale i o celý obsah

We work tirelessly every day to protect our users' accounts and data, and we are always investigating additional protections against emerging threats like this one.

iCloudu, v tuto chvíli bez možnosti se k datům znovu dostat. Není pak nutné zmiňovat, že mnohým byly následkem prolomení zabezpečení ukradeny i nemalé finanční obnosy a přístup k internetovému bankovníctví. Čirá katastrofa, asi si to nikdo z nás nedovede živě představit a já bych v kůži těchto lidí nikdy skončit nechtěl. Jak je to ale celé možné?

Jsou tu dvě roviny této šlamastiky. Zaprvé je špatně už to, že si někdo nechá ukrást telefon. Nerad bych tu zněl arogantně a stavěl se do pozice někoho lepšího, kdo nikdy nedělá chyby, ale s rukou na srdci nedovedu pochopit, jak si někdo vůbec může nechat ukrást telefon. Chodím ven často a sám, trávím čas v kavárnách a restauracích a většinou tam pracuju. Běžně mám tak celý stůl obložený drahými předměty od iPhoneu přes mé oblíbené plnicí pero až po iPad s klávesnicí a Apple Pencil a cokoli z těchto věcí by mohlo být jednoduše ukradeno. Už nikdy bych se s nimi neshledal. Jakmile ale nejsem doma nebo

v kanceláři a jsem na velmi frekventovaném místě, své věci nikdy nespouštím z očí. Svůj stůl neopouštím, a pokud potřebuji odejít na toaletu, požádám další zákazníky, aby mi moje věci pohlídali, nebo se pokusím návštěvu toalety odložit na později, až si budu moci své věci rovnou sbalit a následně už odejít. Prostě si uvědomuji, že nemohu znát záměry ostatních zákazníků v kavárně a i když se naše společnost už díkybohu vyvinula a krádeže i vykradená auta jsou na většině míst v Česku již spíše raritou než pravidlem (opravte mě, pokud se pletu), může se stát cokoli a já tomu nemusím být schopen jakkoli zabránit.

Pravidlem č. 1 je nikomu nevěřit, nebo aspoň pochybovat. Pokud někdo jde do baru a nechá – navíc pod vlivem alkoholu – svůj telefon povalovat se bez dozoru někde na kraji stolu (kam dle etikety tak jako tak nepatří), je to vyloženě jeho vina, že mu ho někdo vzal. Je to stejný princip, jako že máme

**Pravidlem č. 1 je nikomu nevěřit, nebo aspoň pochybovat.
Pokud někdo jde do baru a nechá svůj telefon povalovat se bez dozoru někde na kraji stolu, je to vyloženě jeho vina.**

We sympathize with people who have had this experience and we take all attacks on our users very seriously, no matter how rare.

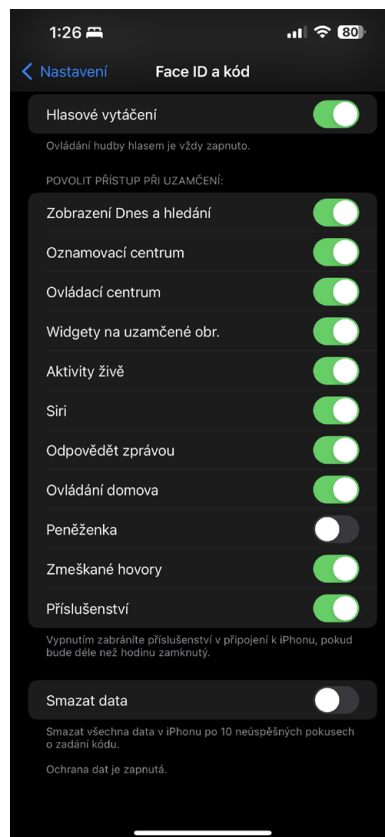
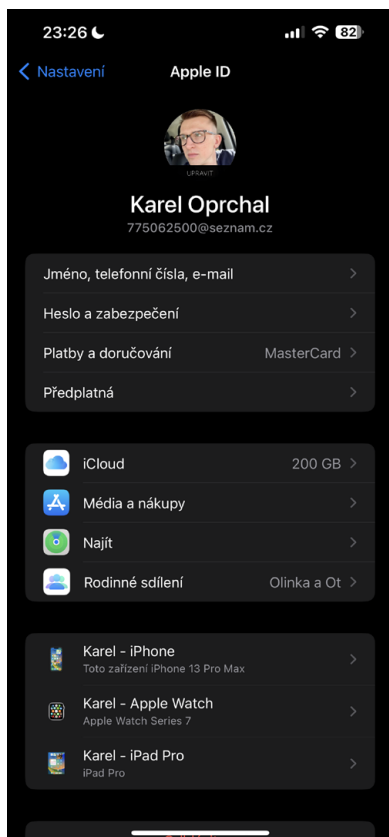
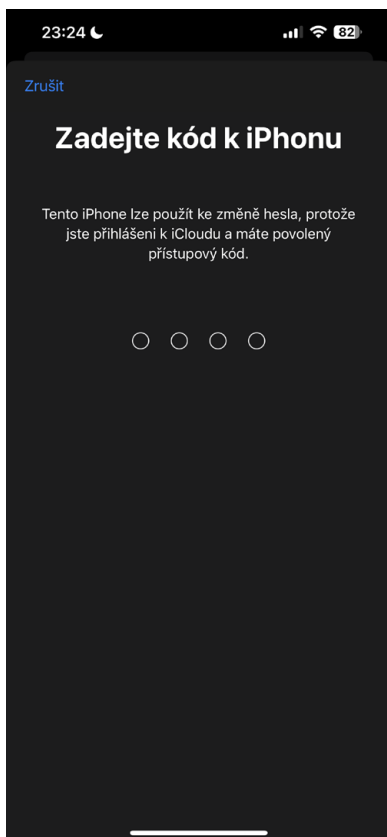
Face ID je nejbezpečnější způsob zabezpečení, je vlastně neprolomitelné, a ani heslo, které je jen více či méně složitý kód, se v iPhoneu nedá prolomit.

ve dveřích zámky, které na noc zamykáme. Určitě se mi v životě stalo, že jsem někde něco zapomněl, něco po cestě vytratil apod., dokonce jsem před několika měsíci nechal svoji peněženku na recepci ve fitku, ale dal jsem se do řeči s recepčními a ty ji hned schovaly, protože ji měly přímo před očima. Hlídat si svoje věci v neznámém a potenciálně nebezpečném prostředí je ale pro mě prioritou č. 1, kterou na rozdíl od okradených nikdy neporušuji. Fitko, kde znám všechny jménem, za takové prostředí nepovažuji.

NIKOMU NEVĚŘ, TO PLATÍ I PRO APPLE

Zadruhé je tu jistý podíl Applu na celém tomto problému a jeho **celkem nelogický způsob zabezpečení** vašeho iPhoneu, potažmo Apple ID, který zlé lidi především motivuje k pokusům okrást nevinné lidi o jejich telefony. Jak již bylo shora řečeno, ti lidé nebyli jen okradeni o telefon, ale

sofistikovaně sledováni, dokud nezadali svůj zamykací kód, aby měl zloděj volný přístup ke všemu, co se v telefonu skrývá. Víte moc dobře, že Face ID je nejbezpečnější způsob zabezpečení, je vlastně neprolomitelné, a ani heslo, které je jen více či méně složitý kód, se v iPhoneu nedá prolomit. Jistě vám teď tane na mysli ten známý případ, kdy Apple odmítl i na žádost FBI prolomit a odhalit kód zločincova iPhoneu 5C, aby se mohla dostat k citlivým konverzacím s dalšími spolupachateli a mohla je na základě nich jednoduše usvědčit. Pokud nemáte ty správné nástroje, které jen tak někdo nemá, nikdo se nemůže do vašeho telefonu dostat. Po několika neúspěšných pokusech o zadání hesla se iPhone zablokuje a dá se dokonce nastavit, aby svůj obsah rovnou smazal. V případě Face ID je to pak úplně marné, protože informace o vašem obličejí a všechny další citlivé informace nejsou ukládány nikde jinde kromě vašeho iPhoneu

v oddíle na čipu zvaném **Secure Enclave**, který je neprolomitelný. Opět – pokud nemáte kód...

Zloději tedy znají tuto skutečnost, a proto se rozhodují vysledovat si pro své konání neopatrné lidi, které Face ID z nějakého důvodu nepozná nebo jsou prostě nuceni zadat kód, a nenapadne je, že je může v potměšlém klubu někdo pozorovat. Jen jako vtípnou poznámku bokem uvedu, že dle slov policejního důstojníka ve videu byly v 99 % případů ukradeny iPhony, protože na rozdíl od telefonů s Androidem mají z druhé ruky velkou prodejní hodnotu a je o ně zájem. Zloději jsou si toho vědomi a tak vědí, co je potřeba udělat pro to, aby kupující nepoznal, že se jedná o kradený telefon. Když je v systému díra nebo nešikovně udělaný mechanismus pro ochranu uživatele a jeho údajů, jsou mezi prvními, kdo to odhalí. A nikomu to neřeknou, protože by si na to lidi dali pozor, takže se o tom ani nikde nepíše, dokud nenaštane problém, jako je tento. A problém v zabezpečení Apple ID tkví v tom, že jakmile chcete přes Nastavení změnit kód k vašemu iPhoneu nebo heslo k Apple ID, stačí vám jen ten zamykací kód. Nic jiného, žádné staré heslo pro vytvoření nového, nic takového. Nemusíme se pak bavit o tom, co zloději dělají dále, aby vám zabránili ve všech pokusech o znovunabytí přístupu k vašemu účtu (viz videa) jako generování tzv. Klíče zotavení apod. Oni se za žádných

Když je v systému díra nebo nešikovně udělaný mechanismus pro ochranu uživatele a jeho údajů, jsou zloději mezi prvními, kdo to odhalí.

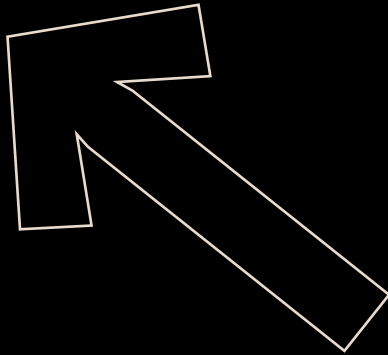
okolností nesmí dozvědět váš kód zámku a Apple má zajistit, aby změna hesla k Apple ID nebyla tak jednoduchá a uživatelsky přívětivá, jak se o to doposud snažil. Jsou to dvě maličkosti, co se netkají, a už tisíce lidí volají na horkou linku podpory, aby se domohly přístupu k vlastnímu účtu, který už jim podle pravidel Applu nepatří. Změnami hesel a vygenerováním kódů zotavení, což mnozí z nás předem jako preventivní opatření neudělali a co Apple do systému zavedl až nedávno a nijak k tomu uživatele nenutil, a vás s vaším vlastním účtem už nic nepojí. Jediné, co na to Apple řekne, je vyjádření soucitu a ujištění, že se na tom pracuje, aby se podobné případy již neopakovaly. Kdoví, jak to bude, zda se někdo nerozhodne Apple žalovat, protože ostřílené redaktorce z Wall Street Journal tato problematika nedá spát.

Existují však naštěstí určité „objížďky“, chcete-li alternativní cesty, jak elementární zabezpečení vašeho zařízení zvýšit pro případ, že se někomu i přes vaše snažení podaří váš kód odhalit. Redaktorka vás [v druhém odkazovaném videu](#) provede návodem, jak nastavit tzv. Kód času u obrazovky, který vám může poskytnout jednu úroveň zabezpečení navíc, pokud někdo již jednou odhalil váš přístupový kód k iPhone. Jakmile ho nastavíte jiný než váš přístupový kód, což se samo nabízí, můžete v možnostech zakázat úpravy vašeho účtu. Pak máte jistotu, že pokud vám někdo ukradne telefon a zná váš kód, přesto neupraví nic ve vašem Apple ID, protože tento druhý kód znát nebude a systém ho tam nepustí. Předpokládám, že i na zrušení kódu času u obrazovky budete

Problém v zabezpečení Apple ID tkví v tom, že jakmile chcete přes Nastavení změnit kód k vašemu iPhone nebo heslo k Apple ID, stačí vám jen zamykací kód.

potřebovat tento kód, stejně jako v případě vypnutí kódu zámku iPhone, takže byste měli být v bezpečí. Samotné zlepšování vašich hesel a neukládání některých přístupových údajů totiž není absolutní řešení, pro úplnou jistotu je potřeba mít hesel více, a to na několika úrovních systému. Dále bych vás rád odkázal na nedávno vydaný [článek na Macrumors.com](#), který provede ještě jedním návodem, jak v tomto případě nastavit zkratku, která pokaždé zamkne váš iPhone, pokud je otevřena konkrétní aplikace. Jinými slovy bude potřeba zadat přístupový kód, abyste se do této aplikace dostali. Jistě nám to nevyřeší problém se zloději, kteří již váš kód znají, ale stane-li se, že vám někdo vezme telefon z ruky v situaci, kdy ho zrovna používáte, nastavit si nutnost zadání kódu pro určité klíčové aplikace může být šikovný krokem vstříc bezpečnosti. Především ale stále platí rady FBI, kterým jsem [se věnoval v dubnu](#), jež když budete dodržovat, měli byste být víceméně v klidu. Dělejte v první řadě všechno pro to, aby se k vašemu kódu nikdo nedostal. Jeho znalost dává komukoli úplně volný přístup k čemukoli ve vašem zařízení a Apple o tom díky mediálně propíraným kauzám ví. Snad se jim podaří přijít s novým způsobem ochrany kritických změn v systému a Apple ID, aby se podobné scénáře v budoucnu již nemusely opakovat. **IP**

NEW

